

СТОПАНСКА КОМОРА НА МАКЕДОНИЈА ECONOMIC CHAMBER OF MACEDONIA

Бр. 08-1358/1
04.11.2020 година
Скопје

Association of
Balkan Chambers

Balkan Center for
Trade Promotion

Business Support on Your Doorstep

The Voice of European Banks

До
м-р Бојан Маричиќ, министер за
правда во Владата на Република
Северна Македонија

**Предмет: Мислење по Предлогот на законот за изменување и
дополнување на Законот за прекршоците**

Почитуван м-р Маричиќ,

Во однос на текстот на Предлогот на закон за изменување и дополнување на Законот за прекршоците, објавен на Единствениот национален електронски регистар на прописи (ЕНЕР) на 16.10.2020 година, во продолжение Ви ги проследуваме забелешките, коментарите и предлозите доставени од компаниите – членки на Стопанската комора на Македонија:

I. Член 1 од Предлогот на закон за изменување и дополнување на Законот за прекршоците да се брише

Образложение: Предложената одредба е неприменлива, и спротивна на начелата на Кривичниот законик, како и на пропишаните цели на казнувањето во Кривичниот законик (член 32 од КЗ), чии одредби се применуваат супсидијарно во однос на прекршокот и прекршочната одговорност (член 2 став 1 од Законот за прекршоците). Треба да се има предвид дека со членот 21 од Законот за прекршоците, отстранувањето на штетните последици на прекршокот е предвидено како основ за ослободување на сторителот од прекршочна санкција, а со членовите 44-48 од Законот за прекршоците се уредени постапките за порамнување и спогодување, при што уредено е дека целта на постапките за порамнување и спогодување е постигнување на согласност на сторителот на прекршокот и надлежните органи овластени за поведување на прекршочна постапка за отстранување на штетните последици од сторениот прекршок и спречување на повторно вршење на прекршоци и поради тоа избегнување на водење прекршочна постапка пред надлежниот суд, односно прекршочен орган.

Дополнително, член 48 став 2 од Законот за прекршоци уредува дека за прекршоци кога е тоа определено со закон, органот што е надлежен за поведување на прекршочна постапка, ќе изготви записник за констатиран прекршок и во истиот ќе му предложи на сторителот на прекршокот постапка на спогодување и постигнување согласност со кој сторителот на прекршокот ќе ја плати договорената глоба и другите давачки утврдени со закон, ќе ги отстрани последиците на прекршокот или ќе исполни некоја обврска предвидена со закон.

Од предложената одредба во членот 1 од Предлогот на закон за изменување и дополнување на Законот за прекршоците произлегува дека се предвидува должност за сторителот да ја врати или надомести штетата или на друг начин да ги отстрани или поправи штетните последици од сторениот прекршок, во секој случај кога сторителот е прогласен за виновен за прекршокот и му е изречена прекршочна санкција, што е во спротивност со посочените важечки одредби од Законот за прекршоците. Имено, отстранувањето на штетните последици од страна на сторителот треба да се третира како олеснувачка и отежнувачка околност при одмерувањето на прекршочната санкција (глоба) или како основ за ослободување од прекршочна санкција, а не како дополнителна прекршочна санкција која задолжително се применува во секој случај. **Поради наведеното, предлагаме предложената одредба да се избрише.**

II. Во членовите 2 и 3 од Предлогот на закон за изменување и дополнување на Законот за прекршоците, предложениот нов став (7) да се измени

Една од главните причини за донесување на новиот Закон за прекршоците беше неусогласеноста на прекршочната политика, односно определувањето на највисокиот износ на глобите кои може да бидат изречени за определени видови прекршоци.

Имено, во образложението кон важечкиот Закон за прекршоците во процесот на неговото донесување, токму ова прашање се наведува како една од главните причини за потребата од донесување на нов закон, при што се наведува следното:

„Со постојното законско решение кое ја уредува прекршочната област се даде можност на органи на управата преку прекршочните комисии кои функционираат во рамки на овие органи да изрекуваат енормно високи глоби, додека судската заштита не го одлагаше нивното извршување, со што во голем обем се отстапи од вистинското значење на поимот прекршок. Висината на глобите како и правната заштита на граѓаните и компаниите од евентуални незаконски решенија за прекршоци ги доведува во прашање доследната примена на начелата на владеење на правото, правната сигурност, правичноста и сразмерноста. Имено по тригодишен период на примената на

Законот за прекршоците се утврди дека исклучокот за пропишување на повисоки глоби од рамките утврдени во Законот за прекршоци стана правило. Во постојниот Закон за прекршоците се остави можност по исклучок да може во материјалните закони да се пропишуваат повисоки глоби од рамките утврдени во Законот за прекршоци. Во Законот за прекршоците не се ограничува кој е тој повисок износ на глоба кој може да се пропише со посебен закон – така што тој исклучок стана правило што доведе до ситуација прекршочните глоби неколкукратно да ги надминуваат паричните казни предвидени со Кривичниот законик.“¹

Повторното предвидување на можност различните надлежни органи во материјалните закони да пропишат повик износ на глоба, без да се прецизираат границите, ќе доведе до навраќање до истата состојба поради која и беше донесен новиот Закон за прекршоците. **Поради наведеното, предлагаме, доколку се цени дека пропишаните максимални износи на глоба која може да се изрече за прекршоци од областа на заштита на природните богатства и животната средина се несоодветни, максималните износи на глобата која може да се изрече во овие случаи да бидат нормирани во Законот за прекршоците, во износи соодветни на заштитното добро, соодветните прилики на пазарот и практиките во законодавството на ЕУ.**

*

*

*

Дополнително од одредбите содржани во Предлогот на закон за изменување и дополнување на Законот за прекршоците, објавен на ЕНЕР, компании членки ја покренала потребата од изменување и дополнување и на следните одредби од Законот за прекршоците:

- Во членот 84 од Законот за прекршоците, ставот 2 да се дополни и да гласи:

„(2) Кон барањето се приложуваат доказите во оригинал или веродостојна копија, а доколку прекршокот е утврден со користење на соодветни технички средства и направи, се приложува и доказ дека користените технички средства и направи се баждарени/технички исправни“.

¹ Достапен на <https://www.sobranie.mk/materialdetails.nspx?materialId=6cd21aa7-a977-4273-9129-9666a3b0e5ed>.

- Во членот 87 став (2) од Законот за прекршоците, по алинејата 4 да се додаде нова алинеја 5:
 - барањето не е поднесено во рок од 30 дена од денот кога е сторен прекршокот“Алинеите 5, 6 и 7 стануваат алинеи 6, 7 и 8.

Образложение: Деловните субјекти укажуваат дека многу често во практиката се случува кон барањето за поведување на прекршочна постапка да не бидат доставени соодветни докази во оригинал или веродостојна копија, а кога станува збор за прекршок којшто е утврден со користење на соодветни технички средства и направи, нема начин како да се потврди дека користените средства се баждарени/технички исправни, поради што се предлага во членот 84 ставот да биде соодветно дополнет. Дополнително, се предлага како основ за отфрлање на барањето за поведување на прекршочна постапка да се уреди и основот ако барањето не е поднесено во рок од 30 дена, согласно членот 83 став (4) од Законот за прекршоците.

*
* *
*

Се надеваме дека предлозите на бизнис-заедницата ќе бидат прифатени.

Со почит,

в.д. извршен директор,
Билјана Пеева Гуриќ

Изготвил: д-р Татјана Штерјова Душковска, директор на дирекција